

งูเขียวบอน งูเขียวดวง

Boiga cyanea (Bibron and Dumeril, 1854)

Green cat-eyed snake

งูเขียวบอน – *Boiga cyanea* (Bibron and Dumeril, 1854)

ลักษณะ งูขนาดตัวปานกลาง (จากปลายปากถึงรูก้น 980 มิลลิเมตร และหางยาว 322 มิลลิเมตร) หัวยาวและส่วนของหัวกว้างกว่าลำคอ ตาใหญ่ ลำตัวยาวและแบนข้าง หางยาวและส่วนปลายหางเรียวยาวเล็ก ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและด้านบนของหางมีพื้นผิวเรียบ เกล็ดบนหลังในแนวกลางตัว (vertebral scale) มีขนาดใหญ่กว่าเกล็ดแถวอื่นและขอบด้านท้ายของแผ่นเกล็ดตัดตรง เกล็ดท้องขยายกว้าง เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 19 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 249 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 125 เกล็ด

สีลำตัวมีตั้งแต่สีเทาเหลือง หัวเขียว ขอบปากบนสีเหลือง ขอบปากล่างสีฟ้า หรือ หัวและลำตัวสีเขียวแก่ทั้งหมด ด้านท้องและใต้หางสีจางกว่าเล็กน้อย แผ่นเกล็ดมีขอบสีจางแต่ผิวหนังระหว่างแผ่นเกล็ดสีดำ งูวัยอ่อนมีหัวและส่วนต้นของลำคอสีเขียวอมน้ำตาล ขอบปากบนและคาง สีเหลือง ลำตัวและหางเป็นสีน้ำตาลแดงหรือสีน้ำตาลอมเขียว

การแพร่กระจาย จีน เนปาล ภูฐาน อินเดีย เวียดนาม ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง

พื้นที่อาศัย กลุ่มไม้ของพื้นที่ป่าที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำหรือมีความชุ่มชื้น และบริเวณโดยรอบอ่างเก็บน้ำ

นิเวศ ออกหากินเวลากลางคืนอยู่ในพุ่มไม้หรือบนต้นไม้หรือบนพื้น ซึ่งส่วนมากอยู่ใกล้แหล่งน้ำทั้งระบบนิเวศน้ำไหลและระบบนิเวศน้ำนิ่ง แต่หากินอยู่ในป่าที่มีกลุ่มไม้หนาแน่นและมีความชุ่มชื้นได้ดี (บริเวณหลักแดง) เลื้อยไปตามพุ่มไม้และบนต้นไม้ได้รวดเร็ว เมื่อถูกรบกวนจะมีพฤติกรรมข่มขู่ ซึ่งเป็นลักษณะของงูทุกชนิดในสกุล *Boiga* คือ ยกหัวและลำตัวส่วนหน้า (ประมาณ 1/3 ของความยาวลำตัว) สูงขึ้นมาจากพื้นดิน พับลำตัวไป-มาโดยมีหัวอยู่ในตำแหน่งตรงกลางของรอยพับ พร้อมทั้งโยกลำตัวให้เอนไป-มาทางด้านหน้าและทางด้านหลัง แกว่งหางค่อนข้างถี่ และอ้าปากกว้างต่อจากนั้นยืดลำตัวและพุ่งเข้าอกหรือกัดอย่างรวดเร็ว แล้วดึงลำตัวกลับไปอยู่ในตำแหน่งเดิมใหม่

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบได้บ่อยครั้ง